

G-dur

G C G
Á lívshavsins bylgjum mín sál var í neyð,
Em A D
av syndini tyngdur var eg;
G
men stjörna upp steig
C G
á tí villini leið,
G D G
til havnina leiddi hon meg.

Niðurlag:

C G
Mítt akker er fallið í hvílunnar havn,
Em A D
ei meir út á havið tað ber;
G
lat bylgjurnar slá!
C G
Tær meg ei kunnu ná
G D G
í lívd av Guds kærleika her.

2. Tann stjórnan var Jesus; hann vísti mær seg,
og trúgvín greip orðið um hann;
tá brustu øll bond,
tí Guds orð og Guds ond
av ótta og ivanum vann.

3. Tí elskar mítt hjarta nú songin um hann,
um Jesus, sum hvílu mær gav,
sum bjargaði mær,
tá í vanda eg var,
og hótti hitt brúsandi hav.

4. Hvør lívsælt at eiga ein hvíldarstað, har
sum Jóhannes einaferð lá,
við Jesusar bróst,
inntil alt verður ljóst,
til skjótt vit í skýnum hann sjá!

**H.L. Gilmour.
(V. Danielsen týddi).*